

GAZETA LWOWSKA.

Z *Dołączkami dziennymi i tygodniowym kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 centów wal. austr. — Insercja w półkolumnie, drukiem garmont 7 centów od wiersza. — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.*

PRZEGLĄD.

Monarchya Austriacka. — Portugalia. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Włochy. — Niemce. — Szwecya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austriacka.

Rzecz urzędowa.

Na utworzenie regularnej szkółki parafialnej w *Glinnie*, w obwodzie lwowskim, wpłynęły następujące dobrowolne ofiary:

a) Od dziedzica Kazimierza hrabi Krasickiego na wzniesienie budynku szkolnego 15 sztuk dębów od pnia i 30 zł. 8 c. w. a. w gotówce

b) Od gminy Glinna i przyłączonej do tej szkółki gminy *Wolica* na dotację nauczyciela 117 zł. 60 c. w. a. rocznie na opędzenie wydatków około porządnego utrzymania szkoły 8 zł. 40 c. w. a. i na zakupno potrzebnego drzewa opałowego 20 zł.

Oprócz tego przyjęły pomienione gminy zobowiązanie wzniesić korzystając z przytoczonej powyżej ofiary dziedzica w środku wsi *Glinny* na pastwisku gromadzkim odpowiedni budynek szkolny, utrzymywać go zawsze w dobrym stanie, posprawić potrzebne urządzenia szkolne, i dostawiać do szkoły drzewa na opał.

Objawioną temi ofiarami dążność do podniesienia oświaty ludowej podaje się niniejszem z wyrazem należytego uznania do publicznej wiadomości.

Sprawy krajowe.

(Mianowanie. — Obligi lombardo-weneckiego banku.)

Wiedeń, 5. lutego. Jego c. k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 31. stycznia r. b. mianować najlaskawiej feldzeugmajstra *Luwika Benedeka* swoim jeneralnym kwatermistrzem i szefem jeneralnego kwatermistrzowskiego sztabu armii.

— Dekretem ministerstwa skarbu z 30. listopada 1859 (Dz. u. p. LXI., nr. 218) wezwano poddanych austriackich, ażeby po dzień 15. stycznia 1860 zameldowali swoje chociaż w urzędowym depozycie znajdujące się kredytowe efekta lombardo-weneckiego Monte dla przeniesienia ich na mający się założyć Monte veneto.

Ponieważ jednak przez dotychczasowe zgłoszenia jeszcze nie jest osiągnięta kwota, jaką na nadmieniony instytut kredytowy objąć będzie potrzeba, tedy rząd jest spowodowany, powyższy dekret w interesie tych austriackich poddanych i korporacji, dla których przyjęcie efektów na Monte veneto jest pożądane, przywieść w pamięć z tym dodatkiem, że wymienione kasy mają i nadal przyjmować odnośnie zameldowania.

Portugalia

(Wybory do Kortezów.)

Lizbona, 24. stycznia. Rząd odniósł świetne zwycięstwo w wyborach. W samej stolicy nie tak pomyślnie wypadły głosy jak na prowincyi, wszakże przy trzech wyborach nawrotnych utrzymało się dwóch kandydatów rządowych, a tylko jeden miguelista. Jak słyhać, wniesie ministerjum w Kortezach najpierw projekt względem podwyższenia podatków, a następnie projekt do nowej ustawy hipotecznej.

Hiszpania.

Madryt, 30. stycznia. Z teatru wojny donoszą, że 28. wysadzono jeszcze na ląd działa oblężnicze pod Tetuanem.

Marszałek O'Donnell oświadcza w raporcie przedłożonym Królowej, że ponieważ Maurowie zamysłają opuścić Tetuan, potrzeba będzie sprowadzić wszelki materiał wojenny, potrzebny do regularnego oblężenia twierdzy, a w razie potrzeby nawet zburzyć ją, jeśliby stawiała dłuższy opór. — Dalej ogłasza marszałek za przyzwoleniem Królowy, że uście rzeki *Martin*, równie jak i forty, komory celne i równina pod Tetuanem mają być otwarte przywozowi wszelkich artykułów.

— Paropływ „*Seine*“ zetknął się w drodze z paropływem „*Madrid*“, i obadwa poniosły znaczne uszkodzenia, ale z podróży nikt nie zginął.

Anglia.

(Posiedzenie parlamentu z 31. stycznia.)

Londyn, 2. lutego. Na przedwczorajszem posiedzeniu izby wyższej podał lord *Brougham* petycję 300 sędziów pokoju i wła-

ścicieli dóbr w *Cumberland* względem zmiany ustawy o sprzedaży ruchomości. Zarazem prosił i otrzymał pozwolenie wnieść bil z propozycją, ażeby na wzór panującego w *Cumberland* zwyczaju zredukować kosztta przeniesienia gruntu na innego właściciela. *Lord kanclerz* napomknął, że jeneralny prokurator przedłoży izbie niższej bil w tej samej sprawie.

W izbie niższej zapowiedział p. *Duncombe* na 8. b. m. bil z propozycją, ażeby przy najbliższych wyborach do parlamentu zastosowane zostało w *Gloucester* i *Wakefield* tajne głosowanie. Po nim wystąpił p. *Stansfeld* z swoją zapowiedzianą już interpelacją do ministra spraw zagranicznych. *Lord John Russell* odpowiedział „Wyznaję, że na pierwszą część interpelacji mego szanownego przyjaciela, mianowicie, jak się rzecz miała z towarzystwem „*La Nazione Armata* w *Piemencie*, nie mogę nic odpowiedzieć. *Sir James Hudson* uwiadomił mnie jednak w liście prywatnym, że miano projekt utworzyć zbrojne towarzystwo w *Sardynii*, na którego czele miał stanąć *Garybaldi*, jako też, że *Brofferio* i dwóch lub trzech innych członków izby oświadczyli się za tem towarzystwem, i chodzili do *Garybaldego*, by mu ofiarować prezydenturę. *Sir James Hudson* pisał mi, że rozważył tę rzecz, i powziął przekonanie, że takie zbrojne towarzystwo, nie zostając pod kontrolą Panującego, sprzeciwiałoby się zupełnie pojęciu monarchii. *Sir J. Hudson* nie otrzymał od rządu Jej król. Mości żadnych instrukcyi, ani nawet nie zastanawiał rząd Jej Mości Królowej nad tą kwestyą; ale ja sędzę, że zdanie *sir Hudson* doszło do wiadomości Króla sardyńskiego. *Jenerał Garybaldi* był potem proszony złożyć prezydenturę towarzystwa, i uczynił to niezwłocznie w najszlachetniejszy sposób. Później pisał *jenerał Garybaldi* do *sir Hudsona*, chcąc się dowiedzieć, czy to on doradził Królowi rozwiązanie towarzystwa. *Sir J. Hudson* odpisał natychmiast z całą oświadczeniem, że podług jego zdania powinny wszystkie zbrojne siły monarchii zostawać pod rozkazami Króla. Był to więc tylko prywatny krok pana *Hudsona*, do czego mu rząd nie udzielił żadnych instrukcyi, i również nie zdaje mi się, by poseł francuski miał jaki udział w tej sprawie. Co zaś do mniemanego oświadczenia *sir Hudsona*, że *Anglia* odmówiłaby przyjaźnych usług, jeśliby nie usłuchano jego rady, sędzę, że *sir J. Hudson* nie podobnego nie oświadczył. Chociaż nie potrzeba było brać tej rzeczy publicznie do wiadomości, napisałem przecież do *sir J. Hudsona*, pochwalając to, co zrobił.“ — *Pan Griffith* pragnął wiedzieć, czy *sir J. Hudson* działał całe bez instrukcyi? *Lord J. Russell*: „Rząd Jej król. Mości nie wiedział nic o całej sprawie, aż go *sir J. Hudson* uwiadomił o tem.“ Na interpelację pana *Agnewa* w sprawie *Marcina Escalante*, poddanego angielskiego, który w *Hiszpanii* za sprzedaż biblii hiszpańskiej skazany został na 9letnie więzienie, odpowiedział *lord John Russel*: „Ze wszystkiego, cośmy się dowiedzieli, wnosimy, że konsul angielski w *Kadyksie* nie zdołał uwolnić *Escalante* z więzienia, by przyspieszyć jego proces. Udawał się kilkakrotnie do hiszpańskiego ministra, a ten odpowiedział, że *Escalante* przekroczył ustawę krajową, i musiano z nim postąpić, jak z każdym przestępcą. Prawda, że *Escalante* był 7 miesięcy w indagacyi, a potem skazany został na 9 lat więzienia. Poseł angielski wstawiał się za nim u rządu hiszpańskiego, i mamy nadzieję, że wkrótce będzie całkiem puszczony na wolność.“ — *Pan Tomasz Duncombe* pragnął się dowiedzieć, czy izba będzie miała prawo zmieniać pojedyncze artykuły zawartego z *Francją* traktatu handlowego, czy też będzie mogła tylko całkowicie go przyjąć lub odrzucić? Nadto, czy rząd pójdzie za przykładem podanym przez lorda *Canninga* w roku 1825 i zniesie cła dopiero od roku 1861, ażeby kupcy mieli czas wyprzedać ocłony już zapas? *Pan Milner Gibson* prosił pana *Duncombe*, ażeby zatrzymał się do poniedziałku, gdyż tego dnia będą przedłożone izbie wszystkie szczegółowe postanowienia traktatu. W końcu wniósł p. *Meller* bil względem poprawienia ustawy ku zapobieżeniu przedajności przy wyborach, jako też bil względem poprawienia ustawy z roku 1848 o petycyach wyborczych.

Francya.

(Wiadomości bieżące. — Ostrzeżenie dziennikowi „*Independant de l'Ouest*“ — Sprawa sabaudzka.)

Paryż, 2. lutego. Ceśarz miał oświadczyć wszystkim swym ministrom, że radby widział, gdyby tej zimy wyprawiali bale i festyny. Marszałek *Randon* robi początek zapowiadając świetny bal na dzień 15. lutego.

— Według otrzymanych na Anglię wiadomości z zatoki Turo z d. 18. listopada, miało przyjść do ponownej walki między Francuzami i Anamitami, przyczem Francuzi zupełnie odnieść mieli zwycięstwo. *Monitor armii* donosi obecnie, że wiadomość ta jest niedokładna. Najnowsze sprawozdanie admirała Page, który teraz dowodzi w Kochinchinie, datuje się z 19. listopada a nie wzmiankuje o żadnej nowszej walce po znanej z d. 17. potyczce.

— Doniesienia z Chin upewniają, że rząd cesarski podejmuje ogromne przygotowania, aby odeprzeć przyszły najazd „barbarzyńców“. Wiele tatarskich pułków zbliżyło się z głębi kraju ku wybrzeżom, fortyfikacje Pekinu zostały powiększone.

— *Monitor* ogłasza dekret z d. 24. stycznia, który znosi artykuł 7. dekretu z d. 24. lutego 1855. Artykuł ten stanowi: Postronnym rzeźnikom dozwolone jest w konkurencji z zamieszkałymi w Paryżu sprzedawać na publicznych targowiskach mięso w drobnych sztukach, przestrzegając przepisów policyjnych.

— Do obozu pod Chalons ma odejść wojsko, jak tylko sprzyjać będzie pogoda.

— Jenerał dywizji Deligny mianowany został komendantem dywizji Oranu w miejsce jenerała Walsin-Esterhazy, którego odstawiono do dyspozycji.

— Dziennik *Independant de l'Ouest* otrzymał drugie ostrzeżenie, bo pod d. 27. stycznia ogłosił list, który duchowieństwo diecezji Mans i Angers w r. 1792 napisało do Papieża Piusa VI. Publikację tę poczytała władza państwa „za rodzaj urojonego przyrównania pory prześladowania religii chrześcijańskiej z rządem dzisiejszym, który otacza religię czcią i opieką.“ Zdaniem jej przyrównanie to nie ma innego zamiaru, „jak tylko wprowadzać w obłęd umysły.“

— Po rogach ulic Paryża widać już programy wielkiej wystawy przemysłowej, która pod opieką księcia Napoleona otworzy się 1. września w Besançon.

— *Pays* ogłasza pod względem annexacji Sabaudyi następujące doniesienie, które inne dzienniki uważają za urzędowe:

„Telegraficzna depeza z 29. stycznia donosi o zaszczytnej w Chambery manifestacji przeciw annexacji Sabaudyi do Francji. Jakkolwiek bądź opiewają osobne nasze wiadomości, nie powiemy dzisiaj nic względem powagi i znaczenia tej manifestacji. Musimy odroczyć nasze zdanie względem samego wypadku i jego sprawców. Dziś możemy tylko powiedzieć, że polityka francuska jest obcą wszelkiej manifestacji tego rodzaju, bądź za bądź przeciw. Rząd cesarski nie myślał nigdy o robieniu podboju, ani siłą oręża, ani w drodze dyplomatycznej. Jeżeliby Sabaudya wyraziła życzenie połączenia się z Francją tedy dobrowolnie to postanowienie zasługiwałoby na ścisłą rozagę. Na wszelki sposób rządy Króla Sardynii i Cesarza Francuzów musiałyby ten akt przeprowadzić w należytym porządku. Lecz jeśli znajdujemy naturalnem i w prawnym porządku, że Modena i Parma łączą się z Piemontem, jak można podnosić na to zarzuty, jeśliby Sabaudya na mocy dobrowolnego życzenia połączyła się z Francją? Z tem wszystkim niech nastąpi jakiegokolwiek rozwiązanie tak ważnej kwestyi, sama tylko materyalna i dwuznaczna manifestacja nie zdoła jej sprowadzić.“

Włochy.

(Roboty po arsenałach. — Rozporządzenia policyjne. — Mianowania. — Wsparcia ubogim. — Moneta sardyńska. — Rady prowincjonalne. — Stan rzeczy spokojny.)

Turyń, 1. lutego. Obwieszczenie syndyka wzywa z rozkazu rządu, robotników, ażeby przyczyniali się do przyspisenia nadzwyczajnych robót w warsztatach i kuźniach arsenału.

— Kwestura medyolańska wydała przepisy względem legitymowania pobytu emigrantów politycznych, a przestępcom zagroza karą aresztu i wydalenia z kraju.

— Dekret królewski pozostawia do dyspozycji byłego prezydenta ministrów jenerała La Marmora, i jenerał-majora Vafre, byłego jeneralnego sekretarza w ministerjum wojny, a urząd jeneralnego sekretarza ma objąć jenerał Alliand.

Rzym, 28. stycznia. Donoszą z Rzymu: „Niektóre osoby, co pobierają płace ze skarbu publicznego, wyraziły w adresie do Ojca świętego, że się zrzekają dwudziestej części tej płacy przez czas sześciomiesięczny a to na korzyść tej ubogiej klasy ludności, co w ciężkich chwilach obecnych sprowadzonych przez nieprzyjaciół Boga i religii na próżno wysiła się w pocie czoła zarabiać na utrzymanie.“ Ojciec święty pochwalił ten zamiar najserdeczniejszymi wyrazami.

— Według *Ecco di Fiume* będą w mennicach w Bononii wkrótce wybijać złote i srebrne monety z popiersiem Wiktora Emanuela i herbem sabaudzkim.

Neapol. Zgromadzenia rady powiatowej w prowincjach po tej stronie cieśniny morskiej zwołane są na dzień 16. kwietnia na 14dniowe obrady. Rady prowincjonalne zbiorą się dnia 7. maja, aby się naradzać do 26. tego samego miesiąca.

— W sprzeczności z korespondencją w *Independance Belge* i innych dzienników, które donoszą, że stosunki w Sycylii są niepokojące, piszą do *Union* z Palermo pod dniem 17go stycznia, że na wszystkich punktach wyspy panuje największa spokojność, i że starają się zachować tę spokojność pomimo wszelkich zewnątrz pochodzących poduszczeń. Handel kwitnie, komunikacja na morzu wzmaga się nieprzerwanie, a dnia 16. stycznia, gdy po

pierwszy raz obchodzono rocznicę urodzin Króla, dowiodła publiczność Palermo, że Sycylia nie jest bynajmniej ogniskiem rewolucyjnym, za jakąby ją za granicą ogłosić chciano.

Niemce.

(Okolnik w sprawie rewizyi ustawy wojennej.)

Berlin, 4. lutego. Pruski okolnik w sprawie rewizyi związkowej ustawy wojennej, rozesłany do wszystkich posłów królewskich przy dworach związkowych wraz z oświadczeniem, jakie pruscy pełnomocnicy wojskowi złożyli na d. 4. stycznia w związkowej komisji wojennej, jest według *Gazety Spenera* następującej treści:

Berlin, 12. stycznia 1860. Wiadomo panu, że wydoskonalenie wojennej ustawy niemieckiego związku było dla Prus od dawna przedmiotem szczególnego starania, i że w rozmaitych epokach (mianowicie w latach 1830, 1840 i 1851) przyczyniliśmy się najwięcej do zabiegów około ulepszenia pomienionej ustawy. Jeżeli zabiegi te wyjednały rzeczywiście niejaki postęp, to nie wystarczało to jednak, by rozmaite kontyngensa związkowe doprowadzić do jednolitej organizacyi i taktycznego wydoskonalenia, jak tego wymaga niezbędnie dzisiejszy sposób wojowania. Układy w sprawie rewizyi z r. 1851 do 1855 wywołały tylko niezupełną zmianę pierwszych pięciu rozdziałów „szczególnych postanowień“ związkowej ustawy wojennej, przyczem pozostały niezatwierdzone ważne kwestye, które odnoszą się do formacyi i podziału armii związkowej. „Ogólne zarysy“ związkowej ustawy wojennej, które zawierają postanowienia organiczne, nie uległy wcale rewizyi doprowadzonej tylko do szóstego rozdziału „o naczelnym wodzu.“ — Właśnie zaś postanowienia tego rozdziału i odpowiednie artykuły części organicznej ustawy wojennej zniewoliły rząd królewski jeszcze podczas wojennych przygotowań zeszłego lata przedstawić sprzymierzeńcom, że niepodobna zupełnie przeprowadzić je praktycznie. Głosy, jakie na posiedzeniu związkowym z dnia 20. października odezwały się za rewizją wojennej ustawy związkowej, mogły nam tylko szczególną sprawić przyjemność, a ponieważ ze wszystkich kwestyi reformy tę właśnie poczytywać musimy za najdalej idącą i najważniejszą w praktycznym zastosowaniu, to królewski pełnomocnik wojenny otrzymał niezwłocznie instrukcyę, które mają na względzie wnioski do stanowczego ulepszenia związkowej ustawy wojennej.

Poleciwszy zaraz po uchwale związkowej z d. 12. listopada komisji wojennej rozpoznać ściśle ustawę wojenną w zamiarze przyszłej rewizyi, spodziewały się z swej strony Prusy, że i inne rządy związkowe zaopatrzą jednocześnie swych pełnomocników wojennych w potrzebne instrukcyje.

Tymczasem dnia 17. grudnia z. r. obrały rządy Bawaryi, Saxonii, Wirtembergu, W. księstwa Heskiego i Nassau formę oświadczenia w zgromadzeniu związkowym, by objawić swe zdania w sprawie reformy, a rząd królewski nie wahał się dłużej za przewodnictwem swego pełnomocnika wojennego, który wraz z zastępcą 10 korpusu związkowego był referentem w tej wielce ważnej sprawie, wyłożyć w komisji związkowej te zasady, na których zdaniem naszym powinna opierać się pożądana reforma wojennej ustawy związkowej; przyczem wyraziliśmy żądanie, by i inni pełnomocnicy wojskowi w podobny sposób przedłożyli swe sprawozdania.

Kopia podobnego oświadczenia król. pełnomocników wojskowych na posiedzeniu komisji wojennej z dnia 4. b. r. jest tutaj załączona.

Ubolewamy szczerze, że nasz sposób widzenia, który poniżej wyluszczyliśmy dokładniej różni się znacznie od zasad owego oświadczenia kolektywnego, złożonego w zgromadzeniu związkowym.

Pomienione rządy trzymają się co do podwyższenia stałych sił zbrojnych na tem odmownym stanowisku, jakie zajmowały podczas rewizyi, przedsiębranej w latach 1851—1855. Kiedy zamiast wszelkiego wzmocnienia armii zgadzały się zabezpieczyć tylko, że wszelki ubytek ma być zastąpiony. Ale właśnie takie nawet ubezpieczenie zawisłoby w wielu wypadkach od zaciągu dostatecznej liczby procentowej żołnierzy, by ich wyćwiczyć w kontyngensach głównych i rezerwowych.

Nie chce też teraz już pomijać rząd królewski, że za wzmocnieniem stałych sił zbrojnych związku przemawia i kwestya owarowania północnych wybrzeży niemieckich, którą jednocześnie na posiedzeniu związkowym z d. 17. grudnia podniosły te same rządy związkowe, a które od dawna zajmuje usilnie rząd królewski.

Rząd królewski zgadza się w tem zupełnie z zasadami objawionymi w kolektywnym oświadczeniu z d. 17. grudnia, że ulepszeniem organicznych urzędzeń da się istotnie podnieść armia związkowa. Wszakże tuszy zarazem, że te ulepszenia rozciągną się dalej niż na to jedynie, by ustalić inny sposób obioru naczelnego wodza i dla mieszanych korpusów związkowych w czasie pokoju mianować stałych komendantów korpusowych z jeneralnemi sztabami. Naszem zdaniem mogą już według dzisiejszych postanowień związkowej ustawy wojennej mianować mocarstwa za wspólnym porozumieniem komendantów korpusowych, a i ów dotknięty w tem oświadczeniu zbawienny wpływ na mieszane korpusa armii, by ile możności nadać im charakter jednolity i silny, może się już teraz objawiać wzajemnie bez wszelkiej przeszkody. Rząd królewski jest jednakże przeświadczony, że wpływ taki nie wystarcza, jak tego dowiodły doświadczenia, ale że potrzeba stanowczej w głównych, powyżej napomkniętych kwestyach reformy, chcąc utworzyć ile możności jednolite armie związkowe, któreby odpowiadały dzisiejszemu spo-

sobowi wojowania i mogły podołać zupełnie przeznaczeniu, dla którego właściwie pojedyncze państwa związkowe tak znaczne ponoszą ofiary.

Dlatego też musimy życzyć sobie co do kwestyi dowództwa nad armią związkową, by naczelne dowództwo raz na zawsze oznaczyły ustawą i poruczyć nie pojedynczemu władcy lub państwu ale obudwu wielkim mocarstwom niemieckim, które mają przewodzić na rozmaitych teatrach wojny.

Dalecy od tego, by od odpowiedniego współdziałania wykluczać inne państwa związkowe, mniemamy, że udział ich w naczelnym dowództwie może występować przy układaniu wspólnego planu działania tudzież następnie w wojennym działaniu samem w obudwu głównych kwaterach.

To wymaga rewizyi artykułów od XII. do XV. „Ogólnych zarzysów“ i wszystkich połączonych z niemi „szczególnych postanowień“ związkowej ustawy wojennej.

Azeby kontyngensa związkowe łączyły się na wypadek wojny z armiami obudwu wielkich mocarstw, co okazuje się z składu stosunków niezbędnym potrzebny, należałoby naszym zdaniem ułożyć osobne postanowienie w ustawie biorąc wzgląd zarazem na podział i formację korpusów związkowych już w czasach pokoju.

Następnie wypadłoby przeprowadzić w drodze ustawy jaknajwiększą jednostajność w systemie organizacyi, ekwipowania i uzbrojenia nie tylko w pojedynczych taktyczną jednością zespolonych korpusach armii ale i w obudwu ku przeciwnym stronom zamierzającym grupom tych taktycznie jednolitych korpusów.

Co do tego potrzebna jest rewizya artykułu V. i VI. „Ogólnych zarzysów“ i połączonych z niemi „szczególnych postanowień“ związkowej ustawy wojennej.

Aby doprowadzić do powyższej zupełnej jednostajności, wpływałyby inspekcye związkowe, które musiałyby mieć stały charakter, a pokąd nie dałaby się osiągnąć jednostajność w organizacyi obudwu armii niemieckich, mianowałyby je odpowiednie państwa naprzód dla jednej i drugiej grupy.

To są mniej więcej główne zasady, na których według naszego sumiennego przeświadczenia opierać się musi rewizya ustawy wojennej związku, chcąc dla rozwoju naszych sił wojennych pomyślny osiągnąć skutek.

Nie zatajamy sobie, jak mała jest nadzieja, by na rewizyę w tym duchu zgodzili się wszyscy nasi sprzymierzeńcy. Wszakże obecny stan wojennej ustawy związkowej i nabyte w ważnych chwilach doświadczenia przemawiają za głośno, abyśmy nie mieli pocztać sobie za obowiązek wyrazić bez ogródki nasze przekonanie. Uważalibyśmy za pomyślny skutek negocyacyi, jakie w tej wielce ważnej sprawie wytoczą się między rządami związkowemi, gdyby tylko w zbliżeniu przyszło do porozumienia co do istotnych zasad rewizyi ustawy wojennej a możemy się na wszelki wypadek spodziewać po ich przyjaźnem związkowi i patriotycznem usposobieniu, że bezwzględnie objawienie naszego sposobu myślenia znajdzie u nich względne uznanie.

Pana proszę najuprzejmiej odczytać tę depeszę i zostawić jej odpis ministrowi rządu, przy którym masz zaszczyt być zawierzelniony.

(Pod.) *Schleinitz.*“

Szwecya.

Sztokholm. 25. stycznia. Według otrzymanej z Chrystyanii depeszy telegraficznej postanowił dziś Storting jednogłośnie, wyprowadzić do Szwecyi deputacyę na koronacyę Króla.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż. 4. lutego. Dzisiejszy *Monitor* zawiera raport Randonna, w którym minister ten ozajmia, że gwoli zamiarów Cesarza przedłoży izbie projekt względem zredukowania kontyngensu klasy z roku 1859 ze 140.000 na 100.000 ludzi.

Londyn. 4. lutego. Na posiedzeniu piątkowym *izby niższej* oświadczył lord *John Russell*: Rząd nieotrzymał żadnych doniesień o nadzwyczajnych uzbrojeniach Francyi. Kiedy kongres nieprzyszedł do skutku, wypada używać wszelkich środków, azeby zapobiedz nowemu wybuchowi wojny. Gabinet angielski, troskliwy o zabezpieczenie pokoju, otrzymał dziś zapewnienie rządu sardyńskiego, że Sardynia nieda powodu do odnowienia wojny. Francya niepragnie wojny, Austria niemyśli atakować Sardynii, zacem bezzasadną jest obawa naruszenia pokoju. Prawda, że w arsenałach Francyi panuje wielki ruch, gdyż Cesarz Napoleon chce być silnym na morzu. Anglia uzbraja się w tym samym zamiarze, ale tylko dla własnej obrony. Ratyfikacya traktatu handlowego nastąpi jutro, a traktat przedłożony będzie izbie niższej w przyszły poniedziałek.

Dzisiejsza *Morning-Post* donosi: Anglia i Francya miały się zgodzić na przyzwolenie interwencyi we Włoszech tylko w takim razie, jeźliby przystały na to wszystkie główne mocarstwa. Zachodziła jednak różnica zdań co do sposobu głosowania (dla ukonstytuowania centralnych Włoch). Francuski projekt powszechnego prawa głosowania zarzucono, i głosowanie odbywać się będzie w taki sam sposób, jak dotąd.

Turyń. 3. lutego. Do Bononii wysłano piemontckich oficerów dla organizowania konnicy i artyleryi centralno-włoskiej armii.— Fanti powrócił do Turynu i przyjmował wszystkich oficerów załogi. *Courrier des Alpes* utrzymuje, że traktat względem odstąpienia Sabaudyi i Nissy podpisany został na dniu 21. stycznia. — Rica-

solli przyjął kandydaturę do parlamentu za Pawię. — Książę Napoleon spodziewany jest w przejeździe do Turynu w Nissie.

Berna. 4. lutego. Utrzymuje się tu mniemanie, że sprawa względem odstąpienia Sabaudyi jest już skończona. W Chablais i Faucigny kursują adresy za przyłączeniem do Szwajcaryi.

Wiadomości handlowe.

(Targ na bydło we Lwowie.)

Lwów. 7. lutego. Na wczorajszy targ bydła rzeźnego sprzedano 161 wołów, mianowicie z Rozdołu 14 sztuk, z Pomorzan 12, z Żółkwi 20, z Zborowa 20, z Krzywczyc 30, z Kamionki 5, z Bukowa 2 stada po 20 i 10 sztuk, a z Bóbrki 2 stada po 20 i 10 sztuk. Z tej liczby sprzedano — jak nam donoszą — na targu 122 sztuk na potrzeb miasta i płacono za woła, mogącego ważyć 280 ₰ mięsa i 26 ₰ łożu, 42 zł. 50 c.; sztuka zaś, którą szacowano na 370 ₰ mięsa i 70 ₰ łożu, kosztowała 70 zł.

(Targ Ołomuniecki na woły.)

Ołomunie. 25. stycznia. Na dzisiejszym targu było 60 sztuk wołów z Galicyi i z tych 2 niesprzedano. Ceny podniosły się w porównaniu z przeszłym tygodniem i cennar mięsa wypadła na 22 zł. 35 c. w. a. Za najlepszą parę wołów wagi 800 ₰ mięsa i 80 ₰ łożu płacono 200 zł. w. a., za najpośledniejszą wagi 500 ₰ mięsa i 20 ₰ łożu 110 zł. w. a. Cena przeciętna z 46 sprzedaży wypadła na 148 zł. w. a. za 612 ₰ mięsa i 52 ₰ łożu.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 7. lutego.

Hotel rosyjski: PP. Wybranowski Leon, z Drohowiczówki. — Bako d'Helte Karol, z Manasterzysk.

Hotel europejski: Lityński Jozef, z Wierzbicy. — Obertyński Stanisław, z Tuszkowa.

Hotel Langa: Mallburg, c. k. podpor., br. Zerana, c. k. podpor., i Hartmann, c. k. podpor., z Żółkwi. — Vollsack, c. k. podpor., z Gródka.

Zajazd podolski 509⁴/₄: Zawadzki Karol, z Potoka.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 7. lutego.

PP. Kosowski Antoni, do Krowicy. — Borkowski Adam, do Polski. — Janicki Zygr., ces. ros. porucznik, do Wiednia. — Nanowski Józef, do Koniuszek. — Nowaczyński Edw., do Wadowic dolnych. — Radziejowski Edw., do Dilkowic. — Hr. Borkowski Bol., do Kormanic. — Morawski Alexander, do Lublina.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 5. i 6. lutego.

Pora	Barometr w mierze sprogwadony do 0° Beaun.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.78	— 1.7°	92.4	wschodni	sl.
2. god. po poł.	325.33	— 0.1°	83.8	"	"
10. god. wiecz.	324.22	— 0.5°	90.1	"	mi
Wysokość śniegu 12'''.					

7. god. zrana	322.39	— 0.7°	92.5	wschodni	mi.	pochmurno
2. god. po poł.	320.65	+ 2.0°	67.5	"	"	"
10. god. wiecz.	319.37	+ 0.1°	77.6	"	"	"

T E A T R.

Dzisiaj na scenie polskiej: „**Podróżomania**,” komedia w 4 aktach Józefa Korzeniowskiego. — Potem szósta *Reduta*.

Kurs lwowski.

Dnia 7. lutego.

	gotówka		towarem	
	zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski wal. austr.	6	25	6	34
Dukat cesarski " "	6	31	6	33
Półimperyal zł. rosyjski " "	10	87	11	11
Rubel srebrny rosyjski " "	2	8	2	13
Talar pruski " "	2	1	2	6
Polski kurant i pięciolótówka " "	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne za 100 złr. } bez	85	55	86	31
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne } kuponów	70	25	71	7
5% Pożyczka narodowa }	75	80	76	83

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 7. lutego.

Z pożyczki narodo. po 5% za 100 złr. 76.90. Metaliki po 5% za 100 zł. 67.75; po 4¹/₂% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicyi —; Bukowiny —; Akcy Banku narodowego sztuka 829 —; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 187.40; niższo-austr. towarzystwa eskontowego —.

Listy zastawne. Galie. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.

Wexlowy. Augsburg za 100 zł. połudn. niemieck. waluty 115.90. — Lipsk za 100 talarów —. Londyn za 10 funtów szterl. 135.25. Medyolan za 100 zł. waluty austriack. —. Paryż za 100 fr. —.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.37, dukaty ces. pełnej wagi —, korony —, półkorony —.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 4. lutego.

1. Dług publiczny.

	pien.	towar.
A. Państwa.		
W austr. wal. po 5%	66.50	66.50
Z pożyczki narod. po 5%	79.10	78.20
Z r. 1851, ser. B. po 5%	97.50	—
Metaliki po 5%	69.50	69.50
dtto. " 4 1/2%	60.50	60.50
dtto. " 4%	54.50	54.50
dtto. " 3%	40.50	41.50
dtto. " 2 1/2%	34.50	34.75
dtto. " 1 1/2%	13.80	13.90
Przez. do wylos. z r. 1834	360.380.00	—
" 1839	124.50	125.00
" 1854	108.75	109.00
Renty Como po 42 lir. aus.	16.50	16.50
Wylos. obl. dawn. długi państ.		
po 5%	67.50	68.00
" 4 1/2%	60.50	60.50
" 4%	53.50	53.50
" 3 1/2%	46.50	46.50
" 3%	62.50	64.00
" 2 1/2%	60.50	61.00
" 2 1/4%	52.50	52.50
" 2%	46.50	47.00
" 1 3/4%	40.50	41.00
" 5%	67.50	68.00
" 4 1/2%	60.50	60.50
" 4%	53.50	53.50

B. Krajów koronnych

	pien.	towar.
Niższej Austrii	91.50	92.00
Węgier	71.50	72.00
Ban. Tem., Krcari i Slawonii	70.50	71.00
Galicyi	71.25	71.75
Bukowiny	69.75	70.00
Siedmiogrodu	69.75	70.00
innych krajów kor.	86.00	93.00
Z klauz los r. 1867	—	—
Lom. wen. póź. z r. 1850	98.00	98.00
Wen. pożyczka z r. 1859	79.50	79.75

Obligacje indenn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Dług Tyrolu	53.50	53.50
Dług Saleburga	46.50	46.50
Dług Krainy	26.50	26.50

2. Stan oblig. domestykaln.

po 3% za 100 zł.	22.00	22.00
" 2 1/2% za 100 zł.	20.00	20.00
" 2 1/4% za 100 zł.	17.00	17.00
" 2% za 100 zł.	15.00	15.00
" 1 3/4% za 100 zł.	13.00	13.00

3. Akcyje.

Banku nar.	843.00	845.00
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	191.40	191.60
Niz.-austr. tow. eskoml. po 500 zł.	580.00	582.00
Póln. kolei po 1000 zł. m. k. 1930	1930.00	1932.00
Tow. kolei żel państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	267.50	268.00
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	172.25	172.75
Polud.-póln.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	135.75	136.25
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 100 zł. (50%) wpłaty	105.00	105.00
Lomb.-wen. kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą (50%)	155.00	156.00
Kol. Karola Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 60 zł. (30%)	93.50	94.00
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	24.00	26.00
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k.	55.00	60.00
Kolej Busthradzka po 500 zł. m. k.	625.00	—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	—	—
z wpłatą 60 zł. (30%)	—	—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. m. k.	—	—
dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—	200.00

	pien.	towar.
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. gór. po 200 zł. w. a.	128.00	130.00
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	437.00	439.00
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	205.00	210.00
Mosts lańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	355.00	360.00
Tow. mlyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	330.00	340.00
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	—	—

4. Listy zastawne.

Banku narodowego w mon. kon. (Glet. po 5%)	102.50	103.00
" " " (5%)	98.00	98.50
przeznacz. do los. po 5%	93.00	93.25
na 12 m. (5%)	100.00	—
Banku narodowego w wal. austr. (za 100 zł.)	100.00	—
przez. do los. po 5%	88.25	88.50
Gal. Tow. kred. po 4%	85.50	86.00

5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	91.50	92.00
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	138.50	139.50
Kol. póln. po 100 zł. m. k.	91.00	91.50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	134.00	135.00
Kol. Gloggn. za 100 zł.	82.50	83.00
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	92.50	93.00
Lloyda za 100 zł.	91.00	92.00

6. Losy.

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	103.00	103.50
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	103.50	103.75
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	127.00	128.00
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	38.50	39.00

Esterhazego po 40 zł. m. k.	85.00	86.00
Salma " 40 " "	39.00	39.50
Palfiego " 40 " "	39.50	40.00
Clarego " 40 " "	36.00	36.50
St. Genois " 40 " "	36.50	37.00
Windischgrätza 20 zł. " "	23.00	23.50
Waldsteina 20 " "	27.75	28.00
Keglevicha 10 " "	16.00	16.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—	—
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	114.50	114.50
Berlin za 100 tal.	—	—
Wrocław za 100 tal.	—	—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	114.50	114.75
Genoa za 100 lir. pism.	—	—
Hamburg za 100 M. B.	—	101.50
Lipsk za 100 tal.	—	—
Liwnarna za 100 lir. tosc.	—	—
Londyn za 10 ft. szt.	133.00	133.00
Lugdun za 100 fr.	—	—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—	—
Marsylia za 100 fr.	53.00	53.00
Paryż za 100 fr.	—	53.20
Praga za 100 zł. w. a.	—	—
Tryest za 100 zł. w. a.	—	—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—	—

(31 dni po ukazaniu.)

Bukareszt za 100 piast. woł.	19.00	—
Konstantynopol za 100 piast. tur.	—	—
Dyskonto weks. Bank. nar.	—	5%
Procenta za zaliczki Bank. nar. na pap. publ.	—	5%

Kurs złota.

w przecięciu w w. a.

Dukaty ces. men.	6 zł.	32 c.
dtto. pełnej wagi	6 "	29 "
Korona	18 "	32 "
Półkorona	—	—
Napoleondor	—	—
Rosyjski impery.	—	—
Kurs korony w e. k. kasach	13 zł.	50 c.

KRONIKA.

Posiedzenia ogólnego zgromadzenia c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego rozpoczną się na dniu 10. lutego o godzinie 10. przed południem.

— Dla uzyskania funduszów w celu utrzymania zakładu sierot i ubogich pod opieką Towarzystwa dobroczynności zostających, wydział tegoż Towarzystwa zamierza jak zwykle corocznie, tak i w tegorocznym karnawale urządzić

bal z loteryją fantową w sali redutowej gmachu hr. Skarbka w dniu 11. lutego r. b., ufając, że szanowna publiczność przy licznej zebraniu się powiększy raczy środki służące do niesienia pomocy cierpiącej ludzkości.

Biletów i losów loteryjnych dostać można u dam wydziałowych Towarzystwa dobroczynności, w księgarni pana K. Wilda, tudzież w handlu pana Kirschnera, pp. Glixego i Bogdanowicza, i w cukierni p. Żółkiewskiego.

W y k a z

przedsięwziętego w miesiącu styczniu 1860, przez dozorców targowicy u tutejszych piekarzy ważenia i rewizyi pieczywa.

Imiona i nazwiska	Miejsce sprzedaży	pieczywo zbytkowe		chleb biały		chleb razowy	
		c. lut.	c. lut.	pszenny		żytni	
				pszenny	żytni	pszenny	żytni
Waluta niższo-austriacka							
Klemens Beek	139	1 2	1 3 1/2	1 4	1 5 3/4	1 11	1 13
Hipolit Daszkiewicz	84	1 2	1 3	1 4 3/4	1 5 1/2	1 11	1 13
Wawrzyniec Dodzik	94	1 2	1 3 1/2	1 4 1/2	1 5	1 11	1 13
Józef Friederich	54	1 2	1 3	1 4	1 5 1/2	1 11	1 13
Maciej Golebiowski	85	1 2	1 3	1 5	1 6 1/2	1 11	1 13
Krzysztof Hillich	46	1 2	1 3	1 4 1/2	1 5 3/4	1 11	1 13
Walenty Hillich	178	1 2	1 3 3/4	1 4	1 5	1 11	1 13
Edward Kröner	298	1 2 1/4	1 3 3/4	1 4	1 5	1 11	1 13
Jan Kozyrski	288	1 2	1 3	1 5	1 6	1 11	1 13
Jan Müller	52	1 2	1 3 3/4	1 5	1 6 1/4	1 11	1 13
Marcin Müller	15	1 2	1 3	1 5	1 5 1/2	1 11	1 13
Józef Müller	K. plac	1 2	1 2 3/4	1 4 3/4	1 5	1 11	1 13
Łukasz Nrazek	60 m.	1 2	1 3 3/4	1 5	1 6	1 11	1 13
Michał Maryanek	738 1/4	1 2	1 2 3/4	1 4	1 5	1 11	1 13
Jan Schulz	93	1 2	1 3	1 5	1 5 1/2	1 11	1 13
Piotr Wojcicki	199	1 2	1 3 1/2	1 4 1/2	1 5 3/4	1 11	1 13
Józef Włoszyński	18	1 2	1 3 3/4	1 4 1/2	1 5 1/2	1 11	1 13
Jan Zehetgruber	48	1 2	1 3 1/4	1 5 1/4	1 5 1/2	1 11	1 13
Franciszka Rappel	14 1/4	1 2	1 3 1/2	1 5	1 5 3/4	1 11	1 13
Michał Harasymowicz	342 m	1 2	1 3	1 5	1 5 3/4	1 11	1 13
Mojżesz Mensch	328 m	1 2	1 3 1/4	1 5	1 6	1 11	1 13
Karol Hanak	446 1/4	1 2	1 3	1 5	1 6	1 11	1 13
Wacław Merwarth	136 2/4	1 2	1 3	1 5	1 5 1/2	1 11	1 13
Franciszek Smoliński	108 2/4	1 2	1 3	1 5	1 5 1/2	1 11	1 13
Izak Alten	134 3/4	1 2	1 3	1 5	1 5 1/2	1 11	1 13
Jeremiasz Offe	135 3/4	1 2	1 3	1 5	1 5 1/2	1 11	1 13
Robert Doms	141 m.	1 2	1 3	1 5	1 7	1 11	1 13
Ferdynand Zehetgruber	235 3/4	1 2	1 3	1 5	1 5 1/2	1 11	1 13
Józef Fischer	74 m.	1 1 1/4	1 3	1 4	1 5 3/4	1 11	1 13
Suma		28 56	28 90	25 118	27 156	2 20	1 13
przeciętne { styczeń 1860		1 2	1 3 1/4	1 4 3/4	1 5 3/4	1 10	1 13
{ grudzień 1859		1 2	1 3	1 5	1 5 3/4	1 11	1 13
a zatem w { podnoszeniu się			1/4	1/3			
{ spadaniu						1	

W y k a z

przedsięwziętego w miesiącu styczniu 1860, przez dozorców targowicy u obcych piekarzy ważenia i rewizyi pieczywa.

Nazwiska i imiona	Miejsce sprzedaży	wiejski chleb koloniatów		żółkiewski chleb domowy		kulikowski chleb		Uwaga.
		c. lut.	c. lut.	razowy				
				pszenny	żytni			
Waluta niższo-austriacka								
Jocher Ignacy	Bernardynski plac	1 9	1 9 3/4	1 8 3/4	1 8 3/4	1 8 3/4	1 8 3/4	
Wagmann Filip		1 8	1 8 3/4	1 8 3/4	1 8 3/4	1 8 3/4	1 8 3/4	
Wolf Jakób		1 9	1 9 3/4	1 8 3/4	1 8 3/4	1 8 3/4	1 8 3/4	
Wagmann Adam		1 9 3/4	1 9 3/4	1 8 3/4	1 8 3/4	1 8 3/4	1 8 3/4	
Fein Chane		1 9 3/4	1 9 3/4	1 8 3/4	1 8 3/4	1 8 3/4	1 8 3/4	
Fein Feige		1 9 3/4	1 9 3/4	1 8 3/4	1 8 3/4	1 8 3/4	1 8 3/4	
Fein Moriem		1 9 3/4	1 9 3/4	1 8 3/4	1 8 3/4	1 8 3/4	1 8 3/4	
Fein Samuel		1 9 3/4	1 9 3/4	1 8 3/4	1 8 3/4	1 8 3/4	1 8 3/4	
Umschweif Benjamin		1 8	1 8 3/4	1 8 3/4	1 8 3/4	1 8 3/4	1 8 3/4	
Herbst Rifke		1 7 3/4	1 7 3/4	1 7 3/4	1 7 3/4	1 7 3/4	1 7 3/4	
Lebwohl Jakób		1 7 2/7	1 7 2/7					